

РЕШЕНИЕ

№ 769

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Женя Димитрова
Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Въззивно търговско дело
№ 20231001000629 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по **въззивна жалба вх. № 7017/12.10.2022 г.** от О. К. Б., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. *** ул. „***“, № ** срещу **Решение № 63/12.06.2023 г.**, по т.д. № 181/2022 г., на СОС, IV-ти първоинстанц. търг. с., в частта, **с която са отхвърлени** предявените искове срещу „БУЛКАРПРО – ИНВЕСТ“ АД, ЕИК 832079800, със седалище и адрес на управление с. Петърч, общ. Костинброд, обл. София, за отмяна решенията на Общо събрание на акционерите на „БУЛКАРПРО – ИНВЕСТ“ АД, ЕИК 832079800, проведено на 27.09.2022 г., **по т. 1 от дневния ред** - Одобряване на ГФО на „Булкарпро – Инвест“ АД, за 2021 г. и одобряване на Доклада на СД за дейността на дружеството за 2021 г. и **по т. 2 от дневния ред** – Освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите и Изп. Директор, за дейността им през 2021 г., на осн. чл. 74, ал. 1 ТЗ **и в частта, с която е прекратено производството по делото**, по предявеният иск, с правно основание чл. 74, ал. 1 ТЗ, за отмяна на решенията на Общо събрание на акционерите, проведено на 27.09.2022 г., по допълнително включената **т. 6 от дневния ред** – Отказ да бъде прието решение относно начина, по който е разходвана сумата 1000000.00 евро, представлява цена на продаден ДМА – част от офис-сграда, находяща се в гр. София, бул. „Кл. Охридски“, № 18.

Въззивникът счита обжалваното решение за неправилно, поради нарушения на чл. 27, т. 2 от ЗСч., вр. чл. 277 ТЗ, чл. 224 ТЗ, чл. 18, т. 6 и 9 от Устава на дружеството, поради нарушения на съдопроизводствените правила и необосновано. Оспорва мотивите изложени в атакуваното решение. Във

връзка с решението по т. 1 от дневния ред на събранието сочи, че въззиваемият е холдингово дружество, което в качеството си на предприятие-майка е задължено да отчете дейността си пред ОСА с консолидиран финансов отчет. Вместо това е бил предложен ГФО, обхващащ само неговата дейност. По този начин акционерите били лишени от възможност да разберат каква е дейността през 2021 г. на дъщерните предприятия. По отношение на решението по т. 2 от дневния ред сочи, че ответното дружество е приключило отчетната 2021 г. със загуба от дейността си в размер на 37273.13 лв., без да са налице данни за резултатите от дейността на дъщерните дружества като решението по тази точка е взето без никакъв анализ и аргументи от мнозинството на събранието. Касателно т. 6 от дневния ред излага хронология на събитията, при които се е стигнало до обявяване от председателстващият ОСА, че събранието не взема решение по т. 6 от дневния ред. Оспорва мотивите на СОС за липса на правен интерес от предявения иск. По същество моли за отмяна на решението в атакуваните му части, да бъдат отменени взетите решения на ОСА като бъдат дадени указания на ответника да изработи КФО за дейността на холдинга и дъщерните му дружества към 31.12.2021 г., след което да свика повторно ОС за дейността през 2021 г. Претендира разnosки за две инстанции.

В границите на срока по чл. 263, ал. 1 ГПК, въззиваемата страна „БУЛКАРПРО – ИНВЕСТ“ АД, ЕИК 832079800, не депозира отговор.

В съдебно заседание въззивникът, лично и чрез процесуални представители, поддържа въззивната жалба. Въззиваемото дружество не изразява становище по въззивната жалба.

Софийски Апелативен Съд по предмета на спора съобрази следното:

Софийски Окръжен Съд е сезиран с искова молба от О. К. Б., с която са предявени иски с правно основание чл. 74, ал. 1 ТЗ. Ищецът е твърдял, че е акционер в ответното дружество „Булкарпро - инвест“ АД като притежава 200 от общо 3000 бр. акции. Соци, че взел участие в ОСА на ответното дружество, проведено на 27.09.2022 г., за което узнал от Покана от 22.07.2022 г., обявено в ТР по партидата на дружеството. Твърди, че по т. 1 от Дневния ред било взето решение за одобряване на ГФО на дружеството за дейността през 2021 г., което следвало да бъде отменено. Счита, че това решение противоречало на разпоредбите на чл. 227 ТЗ и чл. 27, т. 2 от Зсч. Соци, че в съответствие с предмета на дейност дружеството има капиталово участие в 7 други дружества, в повечето от които с мажоритарен дял. Соци, че консолидиран отчет е единствено възможния способ за отчитане дейността на дружеството, а вместо това е предложен ГФО, обхващащ само неговата дейност. Счита, че по този начин се укрива информация, което не създавало предпоставки за нормална дейност и отношения с акционерите. Взетото решение по т. 2 от дневния ред за освобождаване от отговорност на членовете на СД, също счита за подлежащо на отмяна. Соци, че втора поредна година дружеството приключва със загуба, поради което освобождаването от отговорност на членовете на СД било несъвместимо с претърпяните вреди и загуби посочени в ГФО. По т. 6 от дневния ред сочи, че ОС вместо доклад получило само едно изречение, че средствата са изразходвани по предназначение за текущи нужди и задължения към доставчици като конкретни данни липсвали. Счита, че самата продажба на актива противоречи на устава и е нищожна, тъй като за нея следвало да бъде взето решение на

ОСА, а не на СД, каквото било отразено в нотариалният акт. Допълнително включените в Дневния ред т. 7, 8 и 9 на практика не били разгледани, тъй като Изп. Директор представил 2 папки с документи, съдържащи вписаните в ТР ГФО на някои от дъщерните дружества без СД реално да докаже пред ОСА какво е било свършено от представителите Б., К. и К., в СД на дъщерните дружества.

В границите на срока по чл. 367 ГПК, ответникът не е депозирал писмен отговор.

Настоящият състав на Софийски Апелативен Съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от **фактическа страна** следното:

След извършване на служебна справка в сайта на ТР при АВ, по партидата на ответното дружество, се установява, че ответното дружество е регистрирано с правно-организационна форма е акционерно дружество. На 01.08.2022 г. е обявена Покана изх. № 07-07-023/22.07.2022 г., с която е свикано редовно годишно общо събрание на акционерите, което да се проведе на 27.09.2022 г. В поканата е посочен и подробно описан дневен ред, с посочени проекти за решения. Посочено е място на неговото провеждане, резервна дата при липса на кворум.

Установява се от представените писмени доказателства, че събранието е било проведено на първата от посочени в поканата дати – 27.09.2022 г., че ищецът е присъствал на него и, че провеждането му, направените изказвания и взетите решения, са обективирани в представения Протокол от 27.09.2022 г.

Представен е и Списък на присъствалите на събранието акционери, съдържащ имена, размер на акционерното участие и подписи.

Видно от Протокола и приложените към него Решения е, че събранието е протекло освен по първоначалния, обявен в Поканата от 22.07.2022 г., дневен ред и по допълнителни 4 точки. На събранието са взети следните решения: по т. 1 – ОСА е одобрило доклада на СД и ГФО на дружеството за 2021 г.; по т. 2 – ОСА е освободило от отговорност членовете на СД и Изп. Директор за дейността им през 2021 г.; по т. 3 – ОСА не е избрало нов състав на СД, тъй като мандатът му не е изтекъл и определя възнаграждения на членовете на СД за 2022 г. в размер на 1 МРЗ за страната; по т. 4 – ОСА не е избрало регистриран одитор за 2022 г.; по т. 5 – ОСА не взема решения, поради липса на конкретни въпроси на разглеждане; по т. 6, 7, 8 и 9 – ОСА не е взело решения.

Представено по делото е и временно удостоверение № 60/10.01.2003 г., издадено от ответното дружество, от което се установява, че ищецът е притежател на 200 бр. акции.

При така възприетата фактическа установеност, съдът достигна до следните **правни изводи**:

По допустимостта на производството:

Пределите на търсената по иска по чл. 74 ТЗ съдебна защита се определят от ищеца чрез основанието и петитума на искова молба. Всеки отделен релевантен порок на решението – процесуалноправен или материален такъв, съставлява самостоятелно основание за предявяването на конститутивния иск за отмяна на решението по чл. 74 ТЗ, за предявяването на

който законът предвижда преклузивен срок. Обсъждането на непредявени в срока по чл. 74, ал. 2 ТЗ основания за отмяна противоречи на диспозитивното начало в процеса и е недопустимо (така Р № 109/25.06.2010 г., на ВКС, по т.д. № 860/2009 г., II ТО, Р № 168/22.12.2011 г., на ВКС по т.д. № 1081/2010 г., I ТО, Р № 7/05.06.2019 г., на ВКС по т. д. № 2378/2017 г., II ТО и др.).

В разглеждания случай, доколкото ищецът е участвал лично в процесното ОСА, проведено на 27.09.2021 г., 14-дневния срок по чл. 74, ал. 2 ТЗ е изтекъл на 11.10.2021 г. Съставът на САС намира, че доколкото исковата молба е постъпила за изпращане по пощата на 11.10.2021 г., то преклузивния срок за предявяване на иска се явява спазен, а предявеният иск се явява допустим.

Не е било предмет на спор между страните, а и се установява от обсъдените във възприетото по фактите, че ищецът надлежно е установил качеството си на акционер в ответното дружество, към момента на провеждане на процесното Общо събрание, поради което се явява активно процесуално легитимиран да води иск по чл. 74 ТЗ, за отмяна на взетите решения на това събрание.

По въззивната жалба, насочена срещу частта от Решението, с която производството е прекратено по предявения иск с правно основание чл. 74 ТЗ за отмяна на решението по т. 6 от Дневния ред: Последователно се застъпва в практиката становището, че с оглед действието на съдебното решение по конститутивния иск, какъвто е искът по чл. 74, ал. 1 ТЗ, както и неговата специфика, когато целеното изменение в съществуващото правно положение не би могло да настъпи като последица от обявеното със съдебното решение за съществуващо потестативно право, то интерес от търсената по този ред правна защита за страната не съществува. Следователно независимо, че законодателят е предоставил на съдружника, респ. акционера процесуалната възможност да упражни преобразуващото си субективно право да иска отмяна на решения на общото събрание чрез специалния конститутивен иск по чл. 74 ТЗ, невъзможността с постановеното по него положително за правоимащия конститутивно решение да се създаде правна промяна, т.е. целеното ново правно положение, изключва допустимостта на иска, поради отсъствие на интерес от търсената с него правна защита. (доводите са извлечени от Решение № 150/30.06.2014 г., т.д. № 286/2012 г., ВКС, II ТО, Решение № 254/12.07.2018 г., т.д. № 1479/2017 г., ВКС, II ТО, Решение № 255/12.07.2018 г., т.д. № 1734/2017 г., ВКС, II ТО и Решение № 81/25.04.2017 г., т.д. № 563/2016 г., ВКС, II ТО. Последното макар и постановено по конститутивен иск по чл. 25 ЗЮЛНЦ, за отмяна на решение на общото събрание на сдружение с нестопанска цел, доколкото засяга принципни постановки, следва да намери приложение.)

В конкретния случай, видно от Протокола от проведеното ОСА е, че по т. 6 от Дневния ред след като предложението за решение е гласувано и не е било прието, то събранието не взема решение по т. 6. При това положение, според настоящия съдебен състав, липсва конкретен правен интерес за ищеца, да предяви иск за отмяна на подобно решение на ОС на акционерите, тъй като на практика решение, подлежащо на отмяна не е налице.

Поради изложеното, в посочената част Решението, имащо характер на определение ще следва да бъде потвърдено.

По останалата част от въззивната жалба:

В производството по иска с правно основание чл. 74 ТЗ, предмет на изследване е спазени ли са изискванията на закона и устава, свързани с процедурата по провеждане на събранието и валидността на взетите решения.

Предвид спецификите на разглеждания иск доказателствената тежест е за ответника, който черпи права от взетите решения и следва да докаже юридическите факти, от които следва законосъобразността им, като проверката, която се извършва се ограничава само до посочените от ищеца основания за отмяна на решенията.

В случая, от страна на ищеца не се оспорва спазването на процедурата по свикване и провеждане на ОСА, поради което и обхвата на проверката се ограничава до наведените от него твърдения за незаконосъобразност на взетите решения, по т. 1 и 2. Неподаването на отговор от страна на ответника не освобождава ищеца от доказване на фактите, от които черпи изгодни правни последици, съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК.

Видно е от представеният Доклад на СД на ответното дружество, че ответникът притежава дългосрочни финансови активи в размер на 574 хил. лв., за които ищецът твърди, че са формирани от участие в 7 други дружества. От материалите по делото обаче не може да се установи, кои са тези дружества.

Съобразно изискванията на разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ЗСч предприятията съставят ГФО към 31.12. на отчетния период и консолидиран финансов отчет, когато към 31 декември на отчетния период, предприятието майка е дружество по дял трети на част втора от Търговския закон. Начинът и изискванията за съставяне на КФО са разписани в НСС 27, съобразно счетоводната политика на ответното дружество. Съобразно разпоредбата на чл. 32 ЗСч консолидиран финансов отчет може да не се съставя от предприятие майка на малка група, освен ако в групата има поне едно предприятие от обществен интерес. Критериите за определяне на групата като „малка“ се съдържат в разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗСч - малки групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа, съставени към 31 декември на текущия отчетен период, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя: 1. балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.; 2. нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.; 3. средна численост на персонала за отчетния период – 50 души. В конкретния случай, не се твърди, а и не се установява ответникът да отговаря на посочените критерии и за него да е задължително изготвянето на КФО, независимо от дялово му участие в други дружества. Отделно от това не се установяват твърденията на ищеца, че ответникът е холдингово дружество. В разпоредбата на чл. 277, ал. 1 ТЗ е разписан възможния предмет на холдинговото дружество. Видно от вписванията по партидата на ответника в ТР е, че подобен предмет на дейност не е вписан, с изключението на посоченото „инвестиции“, което не води до автоматичния извод, че ответникът е холдингово дружество.

Следва да бъде посочено, че дори и да се приеме, че за ответника е налице задължение за съставяне на консолидиран отчет, това само по себе си не води до незаконосъобразност на взетото решение за приемане на ГФО. Такъв отчет ответникът е задължен да изготвя на годишна база, съобразно посочената по-горе разпоредба на чл. 27, ал. 1 ЗСч. Не се установява взетото решение да противоречи на Закона или на Устава на дружеството-ответник. Атакуваното решение на общото събрание на акционерите не само не

противоречи на императивна разпоредба на закона, а е взето съобразно изискванията на закона, предвид посоченото по-горе задължение. Законодателят не е предвидил едновременност и обусловеност на двата финансови отчета един от друг, както и съставянето на КФО не е условие за изготвянето и приемането на ГФО на дружеството. Това е така защото КФО се съставя на база годишните финансови отчети на всички дъщерни дружества и може да бъде съставен след изготвянето им, поради което и не съществува забрана за изготвянето по различно време на двата отчета. КФО не е част от ГФО, нито са два елемента на един и същи отчет и това е видно от систематическото тълкуване на чл. 27 ЗСч, където двата отчета са поставени в две различни алинеи и представляват два различни документа. В закона за счетоводството са предвидени и различни санкции, обусловени от несъставянето на двата отчета. Общото събрание е приело ГФО и същият е бил изготвен в изпълнение на императивна разпоредба на ЗСч, поради което и решението се явява законосъобразно. По твърдението, че това решение лишава акционерите от възможността да преценят възникнали ли са права на дивиденди следва да се отбележи, че решението за разпределяне на дивидент в дъщерните дружества е решение, което е от компетентността на общите събрания на тези дружества.

По иска за отмяна на решението на Общото събрание на акционерите, в частта по т. 2, с която е взето решение за освобождаване от отговорност на членовете на СД и Изп. директор.

Ищецът не оспорва процедурата по свикване и провеждане на общото събрание, нито оспорва мнозинството, с което решението е взето. Не се твърди и противоречие на взетото решение със Закона и Устава на дружеството. Не се спори и, че взетото решение е от компетентността на общото събрание на акционерите. Тук оплакванията в жалбата се свеждат до това, че през отчетната 2021 г. ответникът бил приключил със загуба от дейността си като решението било взето от мнозинството без никакъв анализ и аргументи. Посоченото обаче не прави само по себе си решението незаконосъобразно, а по-скоро касае целесъобразността му. По какъв начин гласува всеки акционер и в резултат на каква информация, касае вътрешното убеждение на всеки и процеса по формирането му. Все въпроси, които не подлежат на съдебна проверка.

Последните мотиви са относими и към частта от взетото решение по т. 1 от дневния ред, с която е одобрен Доклада на СД за дейността на дружеството за 2021 г.

В хода на устните състезания пред въззивната инстанция процесуален представител на ищеца изрази становище, че указанията по приложението на Закона не следвало да бъдат давани само в мотивите на съдебното решение, а следвало да се дадат конкретни указания да бъде изготвен и приет КФО. Подобни указания съдът не разполага с компетентност да дава, доколкото се касае за извършване на фактически действия от ответника.

Поради съвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на първоинстанционният съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно и в тази му част.

Мотивиран от изложеното, съставът на Софийски Апелативен Съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 63/12.06.2023 г., по т.д. № 181/2022 г., на СОС, IV-ти първоинстанц. търг. с., в частта, с която са отхвърлени предявените иски срещу „БУЛКАРПРО – ИНВЕСТ“ АД, ЕИК 832079800, със седалище и адрес на управление с. Петърч, общ. Костинброд, обл. София, за отмяна на решенията на Общо събрание на акционерите на „БУЛКАРПРО – ИНВЕСТ“ АД, ЕИК 832079800, проведено на 27.09.2022 г., по т. 1 от дневния ред - Одобряване на ГФО на „Булкарпро – Инвест“ АД, за 2021 г. и одобряване на Доклада на СД за дейността на дружеството за 2021 г. и по т. 2 от дневния ред – Освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите и Изп. Директор, за дейността им през 2021 г., на осн. чл. 74, ал. 1 ТЗ и в частта, с която е прекратено производството по делото, по предявеният иск, с правно основание чл. 74, ал. 1 ТЗ, за отмяна на решенията на Общо събрание на акционерите, проведено на 27.09.2022 г., по допълнително включената т. 6 от дневния ред – Отказ да бъде прието решение относно начина, по който е разходвана сумата 1000000.00 евро, представляваща цена на продаден ДМА – част от офис-сграда, находяща се в гр. София, бул. „Кл. Охридски“, № 18.

В частта, с която се потвърждава прекратяването на производството, решението подлежи на обжалване в 2-седмичен срок пред ВКС на РБ, считано от връчването му, на осн. чл. 274, ал. 3 ГПК.

В останалата му част, Решението подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок, считано от връчването му, по реда и при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____